управління кредитними ризиками банку. Таким чином зміни у методиці аналізу кредитоспроможності покращать якість кредитного портфеля банківської установи та забезпечать ефективну діяльність банку.

Список літератури

1. Маркович Т. Г. Стан та перспективи формування комплексної методології оцінки кредитоспроможності суб'єктів господарювання. *European Cooperation*. 2016. № 12. С. 102 – 118.
2. Гуменюк М. М., Перебиківська Т. І. Шляхи вдосконалення методики оцінки кредитоспроможності підприємства. *Гроші, фінанси і кредит*. 2016. Вип. № 7. С. 727 – 732.
3. Суханова А. В., Пухальська Н. О., Черній Б. С. Сучасні методи оцінки кредитоспроможності позичальника банківськими установами. *Економіка і суспільство*. 2018. Вип. 18. С. 821 – 826.

УДК 336.77.01

Герасименко І. О.
к.е.н., доцент
кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Білоцерківський національний аграрний університет
Моль Я. А.
магістр,
Білоцерківський національний аграрний університет

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ТА ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМ ПОРТФЕЛЕМ БАНКУ

Основним джерелом доходів банків є отримання прибутку від здійснення кредитних операцій. Об'єктами управління кредитною діяльністю банку є не лише окремі кредитні операції, а їх сукупність, з певним рівнем взаємовпливу та взаємозалежності, тобто кредитний портфель банку. Тому одним з головних завдань, що постає нині перед менеджментом банків є ефективне управління кредитним портфелем банку з врахування сучасних принципів та підходів. Кредитний портфель банку – це не просто пасивно сформований набір позичок, а результат активних, цілеспрямованих дій банку, що динамічно розвивається, відповідно управлінським співвідношенням між різноманітними видами кредитів. Банківський кредитний портфель розглядається як результат кредитної політики банку, що, у свою чергу, є важливою складовою загальної стратегії розвитку.

Формуючи кредитний портфель, керуються правилом: видавати кредити, які приносять максимальні доходи за інших однакових умов. Дохідність кредитної операції визначається рівнем відсоткової ставки за певним кредитом, тривалістю періоду надання кредиту та прийнятою системою нарахування відсоткових платежів [1].

Існують традиційний та нетрадиційний підходи до управління кредитним портфелем банку. Традиційний підхід визначено як підхід, що ґрунтується на

неформалізованих філософських методах пізнання (наукової уяви, інтуїції), використовує в розрахунках коефіцієнтний аналіз, функціонує у будь-якому середовищі, є простим, швидким та дешевим у застосуванні. Нетрадиційний підхід – це підхід, що ґрунтується на загальнонаукових методах пізнання, використовує в розрахунках теорію ймовірності, статистику, економетрію, функціонує у стабільному ринковому середовищі, є складнішим, повільнішим та дорожчим у застосуванні порівняно з традиційним.

На думку вчених, в прийнятті управлінських рішень щодо формування кредитного портфеля переважає традиційний підхід за рахунок того, що він діє в будь-якому середовищі, є простішим, швидшим та дешевшим. Проте слід пам'ятати, що позиції нетрадиційного підходу постійно зміцнюються [2].

При управлінні кредитним портфелем банку дотримуються основних та додаткових принципів, що подані на рис. 1 [3].

Рис 1. Принципи управління кредитним портфелем банку

Практика демонструє, що успішність управління ефективністю банківських вкладень та формування ефективної структури кредитного портфеля банку багато в чому залежить від можливостей менеджменту банківських установ, що здійснює оптимальне формування, управління кредитним портфелем та забезпечує належну ефективність діяльності при мінімально можливому рівні ризику та отриманні максимального результату.

Впровадження сучасних підходів та принципів управління кредитним портфелем забезпечать фінансову стійкість банків та ефективність їх діяльності, що дозволить підвищити конкурентоспроможність та безпеку функціонування вітчизняних банківських установ.

Список літератури

1. Некрасова В.В. Формування кредитного портфеля банку в сучасних умовах: [Електронний ресурс] / В.В. Некрасова // Науково-технічна бібліотека

Харківського національного економічного університету: Електронний архів. – 2012. – Режим доступу до журн.: http://www.repository.hneu.edu.ua/

2. Колоколова О. Оптимизационное моделирование кредитного портфеля [Текст] / О. Колоколова // Банковский менеджмент. – 2006. – № 4. – С. 29–34.

3. Гребеник Т.В. Управление качеством кредитного портфеля коммерческого банка в период посткризисного развития: диссертация на соискание ученой степени канд. экон. наук: спец. 08.00.10 – финансы, денежное обращение и кредит / Т.В. Гребеник; Федеральное государственное образовательное бюджетное учреждение высшего профессионального образовании «Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации». – М. : [Б. И.], 2014. – 214 с.

Козій І. С.
старший викладач кафедри фінансів та обліку,
Львівський державний університет внутрішніх справ

РОЛЬ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Насамперед потрібно зазначити, що фінансова безпека на державному рівні виступає гарантом функціонування та реалізації адекватних фінансових цілей країни в цілому, а також усебічно сприяє еволюціонуванню таких систем як: грошово-кредитна, фінансова, митно-тарифна, бюджетна, податкова, банківська, валютна, розрахункова, фондова та інвестиційна, які покликані забезпечувати збалансованість, стійкість до внутрішніх та зовнішніх негативних чинників, покращувати здатність держави більш ефективно формувати, а відтак раціонально використовувати ті чи інші фінансові ресурси які б повною мірою забезпечували різноманітні потреби та завдання держави, використовуючи низку дієвих методів які призведуть до подальшого соціально-економічного розвитку на макрорівні з одного боку [1]. З іншого ж, фінансова безпека виступає стрижневою характеристикою економічної діяльності будь-якого підприємства у процесі його взаємодії із зовнішнім середовищем, а також великою мірою окреслює конкурентоспроможність підприємства, його потенціал у діловому співробітництві та оцінює у якій степені гарантовані ті чи інші економічні інтереси підприємства та його найближчого оточення в площині фінансових та дотичних до них чинниках.

Відтак фінансову безпеку підприємства слід розуміти як реалізацію таких складових як: фінансова стабільність, ефективне використання корпоративних ресурсів, реалізація економічної безпеки, можливість провадити господарську діяльність тощо [2].

Перед сучасною Україною постала низка як глобальних так і геополітичних викликів. І найболючішою у цьому плані є пандемія коронавірусу COVID-19, що охопила світ, та створила цілий ряд різноманітних загроз для української економіки. Оцінка цих загроз є дуже складною та до того ж часто буде мати імовірнісний характер через їх неординарність та новизну.